

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Organizare.

I.

Omul singuratic, până e slab și neputincios, stă sub conducerea altora; ear' ajuns odată la maturitate, și pus în posesiunea tuturor facultăților sale intelectuale, îi este dată posibilitatea de a-și croi singur sorțea, — și vorba Românului, cum își așterne așa va dormi.

Aceea ce se întâmplă cu omul singuratic, se întâmplă, pe temeiul acelorasi legi ale naturii, și cu poporele. Un popor slab și neputincios e pus sub conducerea, sub tutela altora, și numai când ajunge la maturitate, la conștiință națională, se scutură de jugul sclăviei, și începe a 'și croi singur viitorul.

Sunt 54 de ani de când noi ca popor ne-am scuturat de tutela altora, decretându-ne de popor independent, pe baza forțelor noastre numerice, pe baza trecutului ce l'am avut ca popor — și de atâta amar de vreme tot ne luptăm, ca să ne croim un viitor mai prielnic și mai puțin sbuciumat de cum ne este prezentul, — fără a fi putut obține însă până acuma vre-un rezultat real.

Ce poate să fie cauza? Suntem noi prea slabi încă pentru a ne pute croi singuri sorțea, sau sunt greșite căile pe cari am umblat până acuma pentru a ajunge la scop?

Din două una; sau poate că chiar și amândouă le olaltă.

Faptul e, că pentru a se pute duce cu bun succes lupta politică, se cere de la poporul intrat în luptă, ca întreg se să grupeze sub stégul desvilit, ca fie-care să stea la postul seu și să 'și facă datoria, — căci numai poporul care așa luptă, dă dovadă despre maturitatea sa politică și despre îndreptățirea de a se conduce singur. Și până nu se face așa, nu se va vedea sporul nici în luptele noastre politice.

Politica noastră națională e bine stabilită și bine precisată, așa, că sub stégul partidului nostru național poate să se înroleze ori-și-cine din neamul nostru, fără a ajunge în conflict, nici cu convingerea proprie, nici cu legile și aședemintele statului.

Am spus-o de atâtea-ori, că tendințele și năzuințele noastre merg numai într'acolo, de a ne asigura existența ca popor român, și de a ne asigura căile și mijlocele necesare pentru a ține și noi pas cu lumea în înaintarea pe toate terenele. Ear' dacă n'am avé nici aceste minimale dorințe și aspirațiuni, cari ne sunt totodată și datorințe, n'am fi vrednici de a mai purta numele de popor. Și când acestea ne sunt dorințele, acestea formează bazele politice noastre naționale, e de sine înțeles, că luptând pentru dobândirea lor, avem să ținem în vedere și interesele celorlalte popore conlocuite în, și să aducem interesele noastre în consonanță cu interesele lor, rămânând să cerem aceeași procedură și de la ele, pentru-că numai așa, stimându-ne reciproc, putem să ajungem acolo unde vrem și trebuie să ajungem: la respectarea din toate părțile a principiului de egală îndreptățire națională, fără de care state compuse din mai multe popore nu pot fi guvernate spre

multămirea generală, ci așa cum e guvernastă astăzi statul nostru, spre nemulțămirea majorității populațiunii, cu ținerea în vedere numai a intereselor unei minorități desmerdate.

Fiind deci politica noastră națională, o politică de defensivă, de apărare națională, e de pretins, ca toți cari constituim poporul român în patria această să intrăm în șirul luptătorilor, cu mic cu mare; o pretinde această onorea noastră națională.

Cum însă nici o luptă nu poate fi purtată fără arme bune și fără conducători buni, trebuie să ne prevedem și noi întâiu de toate cu arme și cu conducători.

Arme avem, cea mai bună, mai sigură și mai puternică armă, adevărul, care e pe partea noastră, o armă cu care învingerea e sigură, dacă este cine să o manueze bine.

Astăzi arma această e întrebuințată numai în presa noastră, cu mai multă sau mai puțină destoinicie, dar' cu un rezultat problematic, pentru-că aceea ce scrie presa noastră cetim și înțelegem noi, nu cetesce însă și contrariul cu care purtăm lupta, și astfel nu 'i impune, nici lui, nici străinătății, — de la care așteptam foarte mult într-o vreme, — adevărul propovăduit de presa română.

De aceea, în timpul din urmă tot mai larg teren a început să prindă convingerea, că noi avem să ne spunem cuvântul adevărului în viitorul acolo de unde are să 'l audă și să 'l înțeleagă contrariul, și are să 'l audă și înțeleagă lumea întreagă: în parlamentul țării!

Ziarul nostru a condamnat din capul locului politica de pasivitate, și a stăruit neîntrerupt, ca partidul național român să accepteze înțeleptul sfat al întemeietorului acestui ziar, al marelui Șaguna, de a intra în parlament și a apăra acolo, cu graiu viu interesele poporului nostru, dar' n'am fost ascultați. E o mângăiere deci pentru noi, când acum putem constata, că politica ziarului nostru a eșit biruitoare din frământările politice din trecut nostru mai recent, pentru-că astăzi nu mai începea nici o îndoială, că la proximele alegeri generale vom mai sta în pasivitate, ci vom intra și noi în luptele electorale, așa cum am propus noi dintru început. Asta e astăzi dispoziția generală în partidul nostru și așa se va întâmpla.

Dar' politica de activitate e mult mai grea de cât politica de pasivitate, care nu reclamă nici o opintire, nici o desvoltare de forțe. Va fi cu atât mai grea pentru noi, cari ne vom afla față în față cu partide bine organizate, oțelite în luptă și cunoscătoare de toate apucăturile chimate să slăbescă și să aducă pe contrariu la cădere. A intra nepregătiți în astfel de lupte n'ar fi nimic alta decât mergerea la o cădere sigură, la un blamaj inevitabil. Ear' la o astfel de rușine nu ne vom espune, nu ne putem espune.

Va trebui deci să intrăm în luptă bine pregătiți și cu desvoltarea tuturor forțelor noastre posibile, pentru-ca la primul atac, la prima ciocnire, să inspirăm respect contrariului față de puterea ce reșede în noi ca element alcătuitor de stat.

Va trebui să ne organizăm în scopul acesta astfel, ca tot ce se face, ce e de lipsă să se facă, să fie făcut în numele tuturor, — pe baza unei perfecte solidarități, căreia avem să ne supunem toți, în mod necondiționat.

Va trebui să ne organizăm din vreme partidul, și să-l organizăm astfel, ca puterea depusă în mâinile celor însărcinați cu conducerea să fie putere emanată de la toți, pentru-că numai atunci pot să fie și dispozițiile luate din partea conducătorilor pentru purtarea luptei — obligătoare pentru toți.

Cum să fie deci organizația această nouă a partidului nostru? Vom spune în articolul următoriu.

Din parlament.

Ședința de Luni a dietei magiare a fost interesantă, din motivul, că în ea a vorbit și deputatul naționalist slovac Veselovsky, primul care dintră naționaliștii din parlament a vorbit în chestia națională.

A fost des întrerupt și el din partea patrioților neprihăniți, și chiar și presidentul, contele Apponyi, a aflat de bine să 'i dea „instrucțiuni” în două rânduri, dar' pentru aceea indignarea patrioților n'a fost totuși așa de mare, ca eu ocasiunea vorbirii rostite din partea deputatului sas Lindner. Semnul, că urechile patrioților încep a se obicinui și cu vorbiri lor neplăcute.

Deputatul Veselovsky a spus destule adevăruri în vorbirea sa, îmbrăcate toate în cuvinte foarte potrivite, astfel că n'a fost motivată indignarea celor-ce l'au întrerupt.

Oratorul a început cu o multămărită adusă Regelui, care esprimându-și dorința prealaltă de a se face alegeri libere și curate în țară, a făcut prin această posibilă și intrarea celor câțiva deputați naționali în dieta țării, fiindcă guvernul a executat această dorință a Monarhului. De aceea, aduce recunoștință și guvernului.

Aici presidentul camerei a aflat de bine a întrerupe pe deputatul vorbitoriu, pentru a 'l face atent, întră aplausele întregii diete, că nu de la Monarhul a venit curățenia alegerilor, ci din o datorință supremă, care stă de-asupra voinței individuale, fie ea chiar și cea prealaltă.

Oratorul continuă, exprimându-și speranța că alegerile vor fi curate și în viitoriu, și vor înceta odată persecuțiile după alegeri. Declară că vorbește în numele celor patru deputați slovaci și unul sârb. Recunoșce că rolul de conducere se compete Magiarilor, dar' și naționalitățile au dreptul să pretindă, pe baza drepturilor legale și dumnezeiesci, ca în școlă și biserică, la comună și judecătoria, să fie întrebuințată limba lor. Pentru-că poporele nu pot fi despoiate de limba lor. Espune și comentază programul național al Slovacilor, și constată că Slovacii pentru aceea pleacă în masă la America, pentru-că aici a casă sunt desprețuiți. (Aici presidentul de nou îl admoniează să se modereze în expresiuni). Oratorul cere introducerea votului universal, și votare secretă la alegeri, pe comune, fiind-că numai pe calea această se poate estirpa corupția. Pretinde libertatea intrării, vorbirii și libertate perfectă de presă, precum și instrucție gratuită în școle. (Interruperi: însă magiară!) Budgetul nu-l votează, fiind-că pentru trebuințele naționalităților nu găsesce în el nimica preliminar.

Acăsta e în scurt estras vorbirea deputatului național Veselovsky, rostită în ședința

de Luni a dietei magiare, și e semnificativ că nici o gazetă magiară nu i-o publică în întregime. Probabil va conține încă și alte adevăruri pentru ei neplăcute.

Problema vieții.

De Dr. Alesandru Mocsonyi.

(Urmare și fine.)

Ar duce preste ținta ce mi-am propus-o, dacă ași voi să intru la acest loc în o discuțiune științifică mai aprofundată a problemei; pentru scopul nostru ajunge să ne ținem numai de conștiința naturală, nealterată de teorii artificiale, ci condusă de instinctele sănătoase, și atunci ori că considerăm experiența de toate zilele ori că reșfoim istoria culturală a popoarelor, vom găsi cum conștiința naturală a popoarelor pururea și pretutindenea consideră plăcerea de un bine, durerea de un rău, precum această de altmintrelea de sine se înțelege, dar' nici odată și nicăiri nu cuprinde plăcerea și durerea ca criterii ale binelui și răului moral, și această din simplul motiv, pentru-că nici plăcerea nici durerea, ci caracterul omului constituie preste tot unicul și singurul obiect de apărare morală. Sub dominațiunea acestor legi psihice conștiința naturală a popoarelor deja în timpul de cultură înfașurat încă în mit resimte de tot instinctiv, cum vedurăm, diferența generică între moralitate și fericire, și sub dominațiunea acestor inalterabile legi naturale ale vieții noastre sufletesce execută aprecierea morală a caracterelor și a diferitelor lor întocmiri, care apreciere apoi el progresul în cultură se cualifică tot mai fin.

Proprietățile bune și rele ale caracterului, firmitatea și slăbiciunea, nobilitatea și josnicia de caracter etc., sunt acele proprietăți ale sufletului, cari cu necesitatea legilor naturii desțepți în fie-care om normal organizat sentimentele de respect, ori dispreț, și provocă prin această sentința morală de laudă sau de blam.

În caracter deci, mai precis zis, în integritatea resp. defectuositatea caracterului, cum le cuprinde amăsurat gradului său de cultură conștiința poporului, zace — și singur numai în această zace — întreagă valorea sau nevalorea morală a omului, fără considerare, dacă el altmintrelea duce o viață fericită sau nefericită, ceea-ce depinde, precum se știe, nu numai de la caracter, ci și de favorul; sau nefavorul relațiunilor vieții. Este deci tocmai așa o esagerațiune mărginașă nebulunii a zice, că virtutea singură de sine face fericit pe om, precum absurd este a căuta virtutea în combaterea din princip a fericirii proprii, — de cumva dădă n'am nutrit speranța de-a răscumpăra cu acest preț fericirea eternă, va să zică a face speculă din virtute.

Din virtute, dacă vom considera fără de nici o preocupățiune faptele, atunci va trebui să recunoștem, că între relațiuni nefericite ale vieții și cel mai nobil caracter poate să fie nefericit, ear' între împrejurări fericite și cel mai depravat caracter poate să fie în modul seu fericit, de altă parte însă va trebui să protestăm și contra acelei

estravagante teorii de incompatibilitate, după care virtutea și fericirea se eschid în princip. Instinctul fericirii este atât de general impregnat naturii omului, în cât fie-care caracter, cel moralmente integru ca și cel moralmente defectuos, ținsece la fericire; este însă o mare deosebire în modalitatea cum aceste două specii de caractere caută a ajunge fericirea. Pe când devisa uneia sună: fericire cu ori-ce preț, devisa celeilalte este: fericire, dar' nu cu ori-ce preț.

Ambele tind la fericire, însă în casuri de conflicte între principiile moralității și între fericire, precum se știe, atât de des le aduce cu sine, caracterul moralmente defectuos va sacrifica principiile moralității instinctului seu de fericire, din contră caracterul moralmente integru, căruia aceste principii îi stau mai presus de toate, va renunța fără șovăire mai bine la fericirea sa, ba în cas de lipsă, chiar și la viața sa, de cât să-și vatăme integritatea caracterului.

Moralitatea și fericirea sunt prin urmare două separate, toto genere diverse specii de bunuri ale vieții. Fericirea este bunul eudemonistic și se cuprinde în satisfacerea instinctelor vitale, condiționată în mare parte și de favorul împrejurărilor vieții; moralitatea este bunul etic și se cuprinde în integritatea caracterului, care între toate împrejurările, fericite sau nefericite, pururea deopotrivă știe a se afirma și conserva intact, ear' principiile după cari se întemplă această, constituie principiile de moralitate. Aceste două specii de bunuri ale vieții pot, precum vedem, acuși să coincidă, acuși să se condiționeze, acuși să se eschidă.

Și în cazul din urmă, în cazul de conflict între ele zace punctum saliens atât pentru viață, cât și pentru știință. În adevărata apreciere a diferenței lor de valoare la un asemenea cas de conflict se cuprinde, precum s'a atins la introducerea, și adevărata deslegare a problemei vieții.

Două vederi diametral opuse despre această relațiune de valoare întâlnim în viață, ca și în știință, și acest contrast formeză totodată ultima notă distinctivă decizătoare a celor două concepțiuni despre cari tractăm: a concepțiunii morale-ideale și a concepțiunii eudemonistice-utilitare.

Acest contrast profund și decizător pentru întreaga direcțiune de viață a indivizilor, cât și a popoarelor, se poate deci resuma pe scurt în întrebarea: Este moralitatea bunul necondiționat, ear' fericirea bunul condiționat, sau invers: este fericirea bunul necondiționat, ear' moralitatea bunul condiționat al vieții?

Un răspuns sună: fericirea este unicul bun, spre care merită să ținim; moralitatea și virtutea sunt sau pure iluziuni, sau numai de valoare condiționată. Numai virtutea calculată la plăcere are o valoare — zice Epicur —, ear' după teoria lui I. St. Mill întreaga moralitatea, la o examinare mai de aproape, se disolvă de fapt în pure iluziuni.

Virtutea este unicul bun, ceea-ce ese din sfera ei este fără valoare — așa crede Stoa cea rigorosă, dar' unilaterală.

Moralitatea este bunul necondiționat, numai fericirea pe ea basată are valoare, — este ideea fundamentală a lui Aristotel.

Acum la întrebarea: Unde zace adevărul? Care dintră cele două direcțiuni ale vieții este cea adevărată? Fie-care dintră Dvóstrě, tinerii mei amici, el însuși are să-și dea răspunsul. Juni încă astăzi, stați la pragul de a deveni mâne bărbați, și ca și odinioară Hercule la răspântie, aveți și voi a vă decide asupra direcțiunii vieții, ce este să o alegeți și urmați.

Din această considerațiune cred eu a corespunde mai bine rugării Reuniunii Dvóstre, — ca să contribuie și eu cu o lucrare literară pentru „Almanachul festiv“ — dacă cu acesta

Vă prezentez ca dar iubilar, pe lângă felicitările mele: Problema vieții în nucleu.

Fie, ca indicările mele fugitive să Vă servescă de îndigărită folositoare. Fie, ca Voi asemenea nemuritorului erou din frumosul mit, — în contra tuturor tentațiunilor vieții practice și a sofismelor din teorii, — să Vă decideți pentru nobila și frumoasă direcțiune morală ideală.

Acăsta este direcțiunea bărbaților de caracter și cu conștiința de sine. De astfel de bărbați are națiunea trebuință totdeauna, între toate împrejurările, astăzi mai vârtos.

De la integritatea caracterului singuraticilor depinde totă puterea și valoarea morală a națiunii.

Birchiș, Octobrie 1895.)*

*) Lucrarea acăsta — destinată pentru „Almanachul festiv al Reuniunii acad. „România Jună“ din Viena, care însă din lipsa spriginului literar nu a apărut — s'a cedat pentru „Almanachul soc. de lectură „Petru Maior“ din Budapesta, apărut luna trecută. (Tipografia „Aurora“ A. Todoran Gherla și costă 4 cor.) Red.

O satisfacție „Albinei“.

Este cunoscut tuturor cetitorilor ziarului nostru, cu câtă ură și tendință de a o compromite tăbăresc zielele magiare asupra Albinei, insinuându-i că umblă a nume să deposedeze de moșii elementul magiar din Transilvania și câte alte scornituri isvorite din creerii inferbintați de nebulia șovinismului. Directorul Albinei, dl P. Cosma a trimis în câteva rânduri rectificări, prin cari a redus la adevărata lor valoare insinuările acestea, rectificări însă, cari numai ciungărite și intervertite au apărut în zielele cu pricina. Ultima rectificare în acest obiect a fost publicată — în întregimea ei — și în ziarul nostru (numărul 1 din anul curent) și în aceea se arată, că nu deposedare, ci ajutoriu au de la „Albina“ Magiarii și Sécuii, prin culața ei mântuindu-i de licitațiunile scode pe moșii lor de către alte institute — nu românesci. Dovadă la acăsta se spunea în acea rectificare cazul cum „Albina“, la cererea proprie a foștilor jobagi din comuna Buia li-a salvat pădurile și pășunatul ce era să li-l lichteze direcțiunea silvanală pentru o pretensiune de 3343 corone și fără care ei ar fi peritori de fôme. „Albina“ li-a ascultat rugarea, a licitat și a cumpărat cele 855 jugere de pădure și pășunat, dar' nu pe a ei sémă, ci pe séma foștilor jobagi, cari vor restitui Albinei suma de licitare așa cum vor pute.

De sine înțeles, că „Magyarság“ și celelalte surate în scornituri ale acestui ziaru n'au luat notă despre acest cas — pentru-că era o prea adroită desminte a celor ce ele susțineau despre „Albina“ — i-au dat însă „Albinei“ satisfacție înșiși foștii jobagi din Buia, cari prin plenipotențiatul și fost president al lor publică în „Siebürgisch-D-Tagblatt“ din Sibiu următoarea mulțamită publică:

Nagyságos Cosma Partene

az Albina bank vezérigazgató urhoz.

Méltóztassék halás köszönetemet, ugy magam, mint őseimnek,*) 296 volt bolyai jobbágyak nevében, tudomásul venni, mért volt szives 855 holdas, értékes birtokot a volt jobbágyok számára megmenteni.

Nem a volt jobbágyok okozták az elárvezerési bajt, hanem rideg hatósági eljárás által odajutottak volna, hogy értéklegetjük és szép erdejük uzsorás kézbe jutott volna.

Bolyában, 1902 évi február hó 2-án.

Maurer Béla

a volt úrbéreszek volt elnöke.

Románesc:

Magnificenței Sale dlui Partenie Cosma, director executiv al Albinei.

Binevoiti a lua la cunoștință recunoșcătoarea mea mulțamită, atât în numele meu, cât și în al soților mei, în numele a 296 foști jobagi din Buia, pentru-că ați avut bunătața să salvați pe séma foștilor jobagi o moșie prețioasă, de 855 jugere.

*) Sigur că în concept va fi fost társaimnak (soți), nu őseimnek (străbuni). — Red. T. R.

Nu foștii jobagi au cauzat pericolul licitării, ci prin rigida procedură a autorităților ar fi ajuns acolo, că prețiosul pășunat și frumoasă pădure a lor ar fi ajuns pe mâni usurare.

Buia, la 2 Februarie 1902.

Maurer Béla

foștul president al foștilor urbarialisti.

Mulțamita e publicată în limba magiară; o vor înțelege deci și cărtitorii de la zielele magiare.

Scrisoare din București.

— Serbarea centenariului lui Ioan Heliade Rădulescu. —

— 21 Ianuarie.

În urma dispozițiilor luate din parte competentă, eri, Duminecă, s'a serbat pretutindenea în țeară centenariul marelui patriot și părinte al literaturii române, Ioan Heliade Rădulescu.

Serbare mare a fost aranjată sub titlul acesta și în capitala României, care a decurs sub cerul liber, în fața universității din București, în jurul statuei marelui nostru bărbat, așa cum sună raportul ce urmăze.

Încă în ziua premergătoare se ridicaseră din partea comitetului aranjatoriu mai multe arcuri de triumf, împodobite cu steaguri naționale, în fața statuei marelui Heliade, precum și o tribună, de pe care aveau să vorbească oratorii.

Festivitatea era pusă pe orele 2 după amiază, lumea a început însă a se aduna de pe la ora una. La unu și jumătate încep se sosească elevii dela liceele și școlile publice din București, în frunte cu directorii și profesorii lor.

Elevii dela liceul Mihailu Vit-azul vin organizați militărește, în frunte cu o musică compusă din elevii școlii, care cântă imnul național. Elevii dela licee s'au postat în jurul statuei, ocupând întreagă grădina din fața universității.

Imediat după sosirea școlilor publice au început să sosesc delegațiunile. A fost reprezentat senatul, camera, primăria capitalei București (prin însuși primarul Procopie Demetrescu), liga culturală, și în deosebi armata, prin numeroși ofițeri. Din partea urmașilor marelui Heliade era de față fiul seu Ioan, și maica stăriță Heliade Rădulescu.

Numerose corone au fost depuse la picioarele statuei lui Heliade, anume: una a partidului conservator, ca inscripția Marelui Heliade Rădulescu, alta a ligei culturale (de stejar) și earăși una foarte frumoasă de ederă, a elevilor dela școla primară Nrul 19 din capitală, apoi a adunării deputaților, a societății Gutenberg, a societății Carpații, a Teatrului Național, și altele.

La orele 2 și un sfert se încep discursurile în fața unui public numeros.

Cel dintâiu care a luat cuvântul a fost profesorul universitar dl Gr. Tocilescu.

D-sa a făcut o scurtă biografie a lui Heliade Rădulescu, apoi a arătat marile merite ale acestuia. — „Heliade Rădulescu, — a zis oratorul, — n'a fost numai omul literelor. El a luptat pe toate terenurile și lui îi datorăm starea actuală.

A-i sărbători astăzi memoria, este o datorie din partea noastră.

Mă simt fericit că mi-a fost dat tot mie sarcina d'a vorbi astăzi despre Heliade Rădulescu, premergătorul și pregătitorul mișcării de la 1848.

Și, când îmi arunc privirea asupra statuei lui, par-că 'l aud că mă întreabă:

— Ce ați făcut voi, pentru cari am muncit atâtea? Ce ați făcut voi, cu talentul meu pe care vi-l'am dat vouă?

Răspunsul meu ar fi atunci:

— Părinte scump, munca ta n'a fost zadarnică. Talentul tău n'a căzut pe pământ sterp, — rōdele se cunosc, se ved.

În locul școlii ruinate în care dădea lecțiuni de limba română, s'a ridicat astăzi un palat, palatul universității. Dumnezeu a binecuvântat ostenele tale.

Opați cu care luminai pe elevii tăi, astăzi s'a aprins mai tare și luminează între-gul neam românesc.

Opera ta? Dar' cine pōte vorbi de ea: școle, îndrumare politică, conștiință de neam, presă, tot ce are România azi, e opera ta și toate acestea au venit astăzi, ca să

se prosternă la piedestalul tău și să-ți arate că nu te-au uitat.

Valuri, valuri, vin împrejurul tău ca să-ți intoneze imnuri de gloriificare a faptelor tale.

Așa este deci, umbră măreță, că n'ai ostenit de gēba în viața ta? . . .

Iată rezultatul muncii tale.

Și acum după ce te-ai scoborit din drēpta tatălui, pentru-ca o clipă să te întreții cu noi, du-te înapoi, cu credința că în secolul XX nēmul românesc își reamintese de binefacerile pe cari ți-le datorim.

Tu ai fost pentru noi ca și Ion Botezătorul, tu ai fost regele poeziei, tu ești eroul zilei de azi.

După acăsta frumoasă vorbire dl Obedenaru dă cetire unei poezii, prin care glorifică pe gigantul profet al neolatinității.

Dl. Adamescu, secretariul general al ministeriului de instrucțiune publică, vorbește despre activitatea literară a lui Heliade Rădulescu. Apoi arată, că mișcarea de la 1840 până la 1860 nu pōte fi înțelēsă dacă nu se studiază și Heliade, căci el a produs acăsta mișcare. Heliade Rădulescu, zice oratorul, a încurajat pe toți literații noștri, cărora li-a dat tot concursul său și acăsta dovedește că lupta absolut desinteresat.

Heliade a înființat tipografii, societăți, ziare, etc.

Oratorul arată în urmă ce a făcut Heliade pentru gramatica română.

Serbarea de azi e o dovadă, termină oratorul, că noi înțelegem și ne supunem lui.

Dl Polihroniade dă cetire unei poezii de ocazie, ear' după el dl Procopie Demetrescu, primarul Capitalei, vorbește în numele comunei, spunēd că aduce prinoul de admirație și respect pentru Heliade Rădulescu, a cărui activitate în toate ramurile a adus atâtea rōde.

Heliade Rădulescu, de și țergoviștean, a trăit mai mult în București, unde, zice primarul Capitalei, a înființat Curierul de ambele sece, unde a scris timp de 20 ani.

Arată apoi că Heliade este premergătorul mișcării de la 1848. Terminând, spune că se cuvine, ca orașul București să-l sărbătorească.

Dl Orănescu vorbește în numele studenței. D-sa spune că este o datorință, ca studenții să depună omagii de respect față de Heliade, care face parte din acea pleiadă, căreia țara noastră îi datorește locul de frunte. Oratorul se adresază studenței:

Voi, studenți, să vă îndrumați tot-d'una și să luați exemplu de la astfel de omeni, și atunci suntem siguri că țara noastră va merge mereu înainte pe calea progresului.

După discursul dlui Orănescu serbarea se termină și mulțimea se răspândește.

Educația micilor principii români.

Academia Română din București a primit, spre păstrare, pentru vecinică aducere aminte, două manuscripte prețioase.

Sunt urările în versuri ale micilor principii români Carol și Elisabeta, rostite în palatul regal din București, cu ocaziunea aniversării ultime a nașterii M. Sale Reginei Elisabeta.

În ziua de 16 Decembre 1901, adevă, la amēzi, M. Sa Regina României, încunjurată de Rege, de Principele Moștenitor, de Principesa Maria și de micii principii Carol și Elisabeta, primea consiliul de ministri, care prin rostul dlui D. A. Sturdza aducea urările poporului român.

După ce consilierii Tronului au depus ale lor felicitări, eșiră la rând tinerele odrasle ale Familiei Regale, Principele Carol și Principesa Elisabeta (de 8 și de 7 ani).

Principesa Elisabeta, ținēnd în mână o fōie de dīnsa scrisă, și în fruntea căreia se vedea capul ei eșind dintr'o flōre, rosti urarea pentru iubita matusă cu dulcēța cântecului unei păsărele de abea luādu-și sborul.

Când glasul jingăș al Principesei încea, Principele Carol înaintă cu decisiune, ca și cum avea conștiință de pozițiunea lui de frate mai mare și de numele ce pōrtă. Și el ținea în mână o fōie scrisă de dīnsul, în capul căreia se vedea el însuși călare pe calul năsdrașan. Și el recitā cu voce clară și tare versurile sale de urare.

Amândoi copii se aruncară îndată în brațele Reginei, care îi sărută cu duioșie, ear' Ministrul se uită cu adâncă emoțiune la această vedere mărta a trei generațiuni reunite ale Familiei Regale a României.

A treia zi după această serbare de la palatul regal din București, M. Sa Regele Carol remitea domnului prim-ministru D. A. Sturdza originalele celor două urări, pentru a fi depuse în Arhiva Academiei Române, unde se găsesc acum, ca daruri prețioase, așezate într-o învelitoare lucrată cu multă măiestrie.

Urările sunt de conținutul următoriu:

Iubită Mătușă.

Azi veni la mea ferestră
Mândra pasere măestră,
Și mișcând din aripiore
Zise blând cuvântătoare:

Bine, bine te-am găsit
Ingerașule iubit!
Scollă și te pregătește
La mătușă ta pornește.

Și-ajungând s-o 'mbrățișezi,
Apoi dulce se-i urezi:
„La mulți ani se trăiesci
Și ori-când se mă iubesci!”

Elisabeta.

București, în 16/29 Dec. 1901.

Iubită Mătușă.

Eu pe calu-mi nădrăvan
Viu de mult, căci e de-un an,
De-am plecat din depărtări
Trecând preste mări și țări.
În est drum îndelungat
Mult am avut de luptat
Cu balaure și cu smei,
Dar' fugiau ca vai de ei,
Când simțiam, că sunt soiman
Și calu mi-e nădrăvan.
Astfel am sosit cu bine
Pân' aici, până la Time,
Și cu-al sufletului foc
Îți urez deplin noroc:
Să trăiesci zile senine
Și de fericire pline!

Carol.

București, în 16/29 Dec. 1901.

Revistă esternă

„Cel mai bun amic” al țarului. S'au schimbat omenii și s'au schimbat și prieteniile. Țarul Alexandru III. făcuse senzaționala enunțare, că „unicul amic” al său e principele Nichita al Muntenegrului. Fiul seu însă, țarul Nicolae II. se vede că nu merge pe urmele tatălui său, căci la banchetul dat în Petersburg din prilejul aniversării a 43 a nașterii împăratului Vilhelm II a rostit următorul toast:

„Golese paharul în sănătatea M. Sale împăratului Vilhelm, a celui mai credincios și de mine mai mult iubit amic și vecin al meu.”

Răsboiul Burilor. Guvernul englez a respins propunerea de pace cu Burii, făcută din partea Olandei, pe motivul că Olanda nu e plenipotențiată de nimenea să pertraceteze în numele Burilor. Respingerea s'a hotărât unanim în consiliul de miniștri ținut Vineri.

De altcum despre intențiunea guvernului de a continua războiul mărturisesc și faptul, că a trimis de nou în Africa nouă batalioane de soldați.

(Dementări.) Față cu știrea de mai sus despre respingerea intervenției de pace ziarului parisian „Gallois” raporteză că ministrul-president Kuyper a declarat unui colaborator al numitului ziar, că guvernul olandez nu a căpătat până acum dela guvernul englez nici un răspuns, nici oficios nici semi-oficios, și astfel — după ce indiscreție din partea cabinetului englez cu greu se poate presupune, rapoartele despre conținutul răspunsului nu pot fi altceva decât scornituri nebasate.

Un raport din Haga dto 3 Februarie spune că guvernul olandez, pentru cazul că Anglia va da răspuns negativ, va avea în curând prilej nou de a interveni în interesul păcii. În aceasta privință a și ținut deja consiliu prealabil.

Din Sârbia. În butul tuturor demențelor oficiale cestiunea moștenirii tronului se discută viu în opinia publică a Sârbiei. Svonul despre candidarea prințului George Karageorgevici de moștenitoriu al regelui Alexandru, nu află credință, cu atât mai adins că — după cum se afirmă — tatăl prințului, pretendentul Petru Karageorgevici ar fi declarat că referitor la acesta nu voese să stea de vorbă cu regele Alexandru, considerând el o asemenea candidatură numai ballon d'essai din partea regelui, până la timpuri favorabile intenției reginei Draga de a face moștenitoriu pe fratele ei.

Dispoziția în țară e foarte posomorită și că știrile neliniștitoare au străbătut deja și în palatul regal, dovădăscă faptul, că s'au luat *extraordinare dispozițiuni de siguranță*. Întră altele în casarmă trupele sunt permanente în ajustare de luptă.

NOUTĂȚI

† **Aleman Galea**, unul din crema învățătorilor noștri confesionali, binecunoscut și din conferențele învățătoresci ținute în Sibiu, în cari alătura cu colegii sei D. Lăpădat și A. Mosora din Seliște ducea tonul desbaterilor, a răposat ieri în Reșinari. — Colegii sei de la școala din Reșinari vestesc această tristă știre prin următorii anunț funebreal:

Corpul învățătoresc dela școala română gr.-or. din Reșinari, pătuns de adâncă durere aduce la cunoștința tuturor colegilor, amicilor și cunoscuților dureroasă pierdere a neuitatului lor coleg **Aleman Galea**, cleric absolut și învățător, membru al mai multor corporațiuni și reuniuni, care după scurte și grele suferințe, împărțit cu sf. taine a adormit în Domnul Marți în 22 Ianuarie (4 Februarie) a. c. la 1 oră din noapte, în al 36-lea an al vieții și în al 14-lea an al serviciului său ca învățător, lăsând în urmă pe neconsolata sa mamă.

Rămășițele pământesci ale neuitatului decedat, se vor așeza spre odihna de veci *Joi în 24 Ianuarie* (6 Februarie) la orele 12 din zi în cimitirul din loc. Fie-i odihna ușoară și memoria binecuvântată! *Reșinari*, 22 Ianuarie 1902.

Bal filantropic în Căneni. Sub patronajul dlui Victor Albini, șef de gară în Căneni (România, județul Vâlcea) se va da în 9 Februarie st. v. în localul școlii un bal al cărui venit e destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare în Căneni. Biletul de intrare: de persoană un leu, de familie doi lei. Ofertele se vor cuita pe cale zăiaristică.

Reuniunea sodalilor români din Sibiu. Și-a ținut *Joi* (30 Ianuarie st. n.) prima sedință literară din anul curent, al cărei program a fost următorul: sodalul pantofariu Filimon Delorean a declamat poeziile „Imprumut” și „Din Scriptură” de Gavril Bodnariu, dșora P. Apolzan poezia „Brăul Cosânzenii” de G. Coșbuc, mititelul Leonte Muntean anecdota „Rusul la tîrg” de Speranță, Eleuteriu Prelipcean (membru nou al reuniunii) poezia „Sentinela română” de Alexandri, dșora Elena Grindean poezia „Așteptarea” de Alexandri, ear' elevul seminarial Augustin Bena a cântat la pian câteva cântece româneseci. Sedința a fost cercetată de foarte numeros public (membri și oșpeți), care a răsplătit cu aplauze și aclamațiuni producțiunile tinerilor.

Înainte de începerea sedinței presidentul reuniunii a dat semă despre rezultatul împărțirii darurilor de crăciun și despre pregătirile ce reuniunea le face în scopul aranjării unei *expozițiuni industriale și profesionale*, care probabil că va fi combinată cu *expoziția industriei de casă* ce o va aranja „reuniunea agricolă română din comitatul Sibiu”. Asemenea a amintit și despre intențiunea comitetului reuniunii, de a pune basă unei *biblioteci a meseriașilor*, care să conțină tractate scurte din ramul meseriilor și lucrările mai succese cetite în sedințele literare ale reuniunii.

Proxima sedință literară va fi în ultima *Joi* din luna Februarie st. n. Înainte de aceasta însă publicul va avea ocaziune să asiste la o producțiune publică a reuniunii, proiectată a se da în sala de la „Gesellschaftshaus”.

Demonstrațiuni în Lemberg. Vineri s'era opt sute de studenți universitari poloni și ruteni au ținut în Lemberg adunare în cauza osândirilor de la Wreschen și au făcut de nou demonstrațiuni antigermane. Totodată au hotărât să restituie societății slave de binefacere din Petersburg cele două sute ruble, trimise pe s'ema victimelor procesului de la Wreschen. Acesta din cauză că Iaworski, presidentul clubului polon, cu ocaziunea luării în primire a acestor bani s'a purtat așa, că întreg actul avea caracter de rusofilism. Studenții vor colecta ei întră ei suma de 200 ruble.

† **Tibad Antal**, jude la judecătoria administrativă din Budapesta, a răposat Duminecă dimineață, în urma unui atac de apoplexie. Tibad s'a născut în Kadicfalva (comitatul Olorheiu); în 1867 a fost ales vice-fiscal comitatens, apoi subjude regesc (alkirálybíró), un post ce corăspundea postului de vicecomite; în 1875 cercul Olorheului l'a ales deputat dietal; în dietă a fost notariu opt ani de zile (1881—1889), apoi referent în diferite comisuni, având și el parte bunicică în lucrările de codificare; în 1889 a fost secretariu de stat în ministeriul de interne sub contele Teleky Géza dar' deodată cu Teleky și-a dat și el dimisia. În anii din urmă a fost numit jude la judecătoria administrativă.

Banca ardelenă din Cluj. („Erdélyi bank és takarékpénztár részvénytársaság”), și-a publicat zilele acestea raportul către adunarea generală din est an, din care raport se vede că în anul 1901 a realizat un profit de 123.428 corone 16 fileri. Din această sumă abia 1000 corone sunt destinate spre scopuri de binefacere; restul merge pe dividende, tantieme, remunerațiuni, augmentarea fondurilor proprii și în cuota de profit a băncii comerciale pestane (24.115.60). Caponul 7 al acțiunilor se răscumpără cu 6%. Bilanțul arată 8.587.770 corone 28 fileri, din care sumă portfelul cambiilor figurează cu 4.515.765 corone 32 fileri.

President al consiliului de direcțiune e contele Victor Kornis, vicepresident baronul Ernest Bánffy și Léo Láncozy presidentul camerei comerciale din Budapesta; în consiliu sunt cinci grofi, un baron, un avocat, un notariu public, un profesor de universitate, un deputat dietal și un ingineriu.

O trupă de soldați — degerată. În 23 Ianuarie plecase din orasul Aomori (în partea nordică a Japoniei) o trupă de 210 soldați sub comanda unui major, dar' pe drum fiind ajunsă de viscol s'a rătăcit și afară de unul singur toți ceilalți s'au prăpădit: de fome și de ger.

Donesprezece milioane — spre scopuri de binefacere. „Novoje Wrenja” din Petersburg raporteză, că țarul a conces orașului Petersburg să contragă un împrumut de 30 milioane de ruble cu 4½ percente camătă. Din suma împrumutului se vor întrebuița: 4.100.000 de ruble pentru instalarea rețelei telefonice, 3.500.000 de ruble pentru clădirea unui cheiu la podul Troicky, 6.500.000 de ruble pentru clădirea unui pod peste Neva, 2.500.000 de ruble pentru îmbunătățirea îngrijirii bolnavilor, ear' 1.700.000 de ruble pentru clădirea unui spital de băneți. Ceste două sume din urmă în corone fac 12.160.000.

Avis. Partidele lui **Alexiu Pop** fost avocat în Cluj, sunt rugate, ca pentru preluarea actelor, eventual pentru alte dispozițiuni, să se adreseze către avocatul **Dr. Georgiu Ilea** în Cluj (Deák Ferencz u. nr. 18), ca către curatorul numit.

Orcan pe Adriatică. Sâmbătă totă ziua a băntuit în Fiume un orcan teribil, pe urma căruia s'a întemplat și mörte de om. Pe la amiază orcanul a dat jos coperișul măgazinului de la oficiul de vamă, care cădând pe o birjă a ucis pe cocșul și calul birjei. În *Triest* încă a fost mare orcan împreunat cu viscol de zăpadă. Mulți omeni au fost luați pe sus de puterea vântului și isbiți de părății edificiilor, ear' afară pe Marea Adriatică vaporele și corăbiile au fost împedecate în calea lor.

Teatru în Brad. Meseriași români din Brad (comitatul Hunedóra), invită la producțiunea teatrală împreunată cu joc, ce vor aranja meseriași români din Brad Sâmbătă la 3/16 Februarie în hotelul „Central”. Începutul la 8 ore s'era. Programul: „Moțul și Săciul” (dialog de Alexandri), „Musa de la Burdujani” (farză de C. Negruzzi) și „Mama Angelușă”. Intrarea: locul I. 1 cor. 60 fil., locul II. 1 cor. 20 fil., locul III. de stat 80 fil., studenți și copii 20 fil. Venitul e destinat pentru „înființarea fondului de ajutorare a învățăcelilor și sodalilor meseriași rom.” Suprasolviri și contribuii se vor cuita publice.

Din Gușterița. Domnul învățătoriu **Antoniu Hodoș**, însărcinat în mod interinial cu conducerea școlii noastre confesionale din Gușterița, ne rogă să rectificăm raportul publicat în nrul 6 al zăiarului nostru, — despre producțiunea teatrală-musicală aranjată de D-sa, — într'acolo, că cântările esecutate de corul școlarilor au fost cântate în o singură voce, nu în două voci cum a scris corespondentul, și că în program au fost luate piese cari au fost esecutate și pe alte locuri fără a se fi împedecat cineva în ele. Întreg publicul asistent, — ne asigură dl Hodoș, a fost mulțumit cu rezultatul producțiunei. Facem deci cuvenita rectificare.

Petrecere în Făgăraș. Am primit invitare la s'era dansantă ce o arangiază „Reuniunea femeilor rom. gr. or. din Făgăraș și jur” în favorul fondului ei în 16 Februarie 1902 st. n. în sala Lauritsch. Începutul la 8 ore s'era. Bilete de intrare — de familie 5 cor., de persoană 2 cor., pe galerie 2 cor. — se vënd în prăvăliile „Adrian Furca” și „Ioan Peia”, ear' s'era la cassă. Damele sunt rugate, că întră cât e posibil, să se prezenteze în costum național. Ofertele și suprasolvirile se vor cuita pe cale zăiaristică.

Știri din România. O telegramă sosită la ministeriul de externe, de la legațiunea română din Petersburg, semnalează un cas mortal de ciumă la Batum (Rusia). Direcțiunea generală a serviciului sanitar, căreia i-s'a comunicat acea telegramă, a înființat o carantină de 5 zile pentru proveniențele din orașul contaminat. — Ministeriul domeniilor a cerut parchetului de Ilfov să urmărească pe jidanul Goldstein, dentist din București, care și face reclamă ca diplomat și medaliat al expoziției universale din Paris, deși nu posedă asemenea titluri. — Factorul Păun Alexandrescu din București întră plicurile luate din o cutie de poștă a aflat un plic fără adresă, pe care desfăcându-l a aflat în el 35.000 de lei în bonuri și polițe. Onorabilul om a transpus banii în grija direcțiunii postale.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii aranjate de corpul învățătoresc din Poiana în favorul bibliotecii școlare, ținută la 30 Decembrie st. v. 1901, s'au încasat 186 corone, din cari sub tragându-se spesele de 78 corone 28 fileri rezultă un câștig curat de 107 corone 72 fileri.

Cu această ocaziune au binevoit a contribui următorii domni:

Adam Micu notar Poiana 8 cor., Familia Dumitru Șufană 7 cor., Cornel Muntean vicanotar Cărpiniș 6 cor., Dămnă Brăteanu Mercurea 5 cor., Ioan Șerbu paroch, Ilie Dobrotă paroch Poiana câte 5 cor., Dr. Victor Mihă medic, Nicolae Dobrotă paroch, Nicolae Fântână, toți din Poiana, câte 4 cor., George Gișe, D. Dobrotescu, Ioan Bozdog Titoran, Ioan Branga, Ioan Vlad sen., Ioan Vlad jun., Ioan Dăncilă, Ioan Muntean, Ioan Bozdog, primar toți din Poiana, câte 3 cor., 20 fileri. Ioan Dănuț Româniș 3 cor. 20 fil. Nicolae Prodan, Vasile Răduțiu, Ioan Hendorean, Ioan Bosdog, Ilie Oprean, Constantin Gligor, Dumitru Dobrotă, Ioan Șerbu, toți din Poiana, câte 3 cor., Czibere István locotenent de gend. Sebeș 3 cor., Ignatie Filip paroch Reciu 3 cor., Nicolae Șirbu, Ioan Moga, Constantin Bosdog, Ioan Gișe, Ioan Toma, Nicolae Ban, Dumitru Ban, George Simeon, Dumitru Muntean, Ioan Prodan, Aron Muntean, Dumitru Șufană, măsar, Ioan Vâlcă, Back József, Aron Șerbu, Vasile Rodean, Guiseppe de Barba, Nicolae Dobrotă, I. Marcu, N. Branga (contabil), toți din Poiana, câte 2 cor., N. Radu Reciu 2 cor. Véd. Elisabeta Vraciu, D. Bosdog, N. Gișe, Dumitru Vraciu, George Vraciu, Constantin Mănițiu, Ilie Mănițiu, Peter Roth, Ioan Șufană, Dumitru Șufană, Ioan Radu, George Gișe pedagog, Ilie Ban, Dumitru Vonica, Constantin Ban, Nicolae Olariu, Nicolae Fântână, Schnabel Rezső, Ilie Dobrotă, Ioan Oprean, Szász István, Dumitru Șerbu, Dumitru Oprean, Aron Georgescu, Nicolae Vâlcă, Ioan Bosdog, Nicolae Bosdog, toți din Poiana, câte 1 coronă.

Prin poștă au încurs de la Dumitru Banciu farmacist Seliște 2 cor., George Muntean măcelar Mercurea 2 cor., Vasile Dobrescu învățător Rod 1 cor.

Primescă acești Stimați Domni și pe această cale mulțumitele noastre.

Poiana, la 10 Ianuarie 1902.

Pentru corpul învățătoresc.

Nicolae Șerbu
învățător — cassar

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacția nu primesce răspunderea.

Posta redacțiunei.

Dlul I. A. Despre petrecerea din Chirpăr am publicat raport în numărul trecut. Scrieți-ne și despre alte din tractul acela.

La Librăria Tipografiei archidiece-
sane din Sibiu se află spre vânzare
Portretul (Phototyp - Licht-
druck) Escelenței
Sale Inaltpreasânți-
tului Domn **Joan Metianu**
Archiep. și
Metropolit
cu prețul de **2 corone** plus porto
postal recomandat 55 fileri. * * * * *

La Librăria Tipografiei archidiece-
sane în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate
și
Contabilitatea
în partidă simplă

de
I. C. Panțu
profesor la școala superioară de comerț.

Prețul 2 corone.

In *Tipografia archidiececană*
a apărut:

ACAFTISTUL
Preasânței
Născătoare de Dumneșu
și
alte rugăciuni

urmate de Sinaxariu pentru tot anul și Pășchălie.
Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate pânză . . . " 1.05
în piele roșie . . . " 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . " 2.—
piele chagrin . . . " 2.60
în mătase . . . " 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.

A ășit de sub tipariu în **Tipografia archidiececană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei;
cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pri-
pelele, Catavasiile, Irmósele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu **1-60 cor.**, legat în piele
cu copcii galbine **3-20 cor.** plus porto postal **30 bani**.
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidiececane.

La Librăria Tipografiei archidiececane din Sibiu
se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Inaltpreasânției Sale
Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe
române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria
și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tóte zilele. — Polunoșnița Săm-
betei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduēla
Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică
și cea mare. — Slușba sūntei cuminecături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile
de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele
învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Tro-
parele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla
Sinacsariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și
la Utrenie. — Sinacsariul pe tóte lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu
datele respective, începēnd cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre
rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Insemnarea cum se cetesc Evangeliile
Voseresnelor dela Dumineca întâia după Rusali, a tuturor sfinților, până la a
cincia Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor.
40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căilor ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1901.

Budapesta — Predeal										Budapesta — Arad — Teiuș									
Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.		Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.		Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.		Tren de pers.	Tren accel.	Tren de pers.	Tren accel.	
10.—	10.—	8.50	2.10	pl. Viena	sos. 1.50	7.20	6.20	1.50	10.00	10.00	2.10	8.50	pl. Viena	sos. 3.25	7.20	6.20	6.20		
8.30	6.50	5.45	9.15	Budapesta (gara centrală).	7.10	1.50	6.20	7.50	8.10	6.50	10.00	2.15	Budapesta (gara centrală).	6.10	1.50	7.20	9.40		
11.21	8.46	9.02	11.12	Szolnok	3.22	11.44	3.25	5.32	10.56	8.46	1.—	4.15	Szolnok	2.49	11.44	4.13	7.32		
1.33	10.38	11.33	12.47	P. Ladány	12.54	10.06	1.12	3.56	3.55	11.51	6.05	7.11	sos. Arad	9.55	8.18	11.20	4.21		
3.42	11.56	1.48	2.11	Oradea-mare	11.04	8.43	11.36	2.38	4.30	12.41	6.35		pl. Arad	8.57		10.50	4.06		
3.58	12.16	2.06	2.18	Mező Telegd	10.44	8.38	11.17	2.31	4.42	—	6.46		Glogovaț	8.45		10.33	—		
4.38	12.48	3.03	2.50	Rév	1.07	8.11	10.42	2.01	5.03	—	7.06		Gyorok	8.24		10.14	—		
5.20	1.26	3.45	3.26	Bratca	9.32	7.47	10.48	1.34	5.14	—	7.16		Pauliș	8.12		10.00	—		
5.43		4.06		Ciucia	9.11		9.50		5.35	12.49	7.29		Maria-Radna	7.57		9.45	3.27		
6.31	2.16	4.52	4.16	Huiedin	8.37	7.09	9.19	12.52	5.37	—	7.55		Conop	7.22		9.15	—		
7.16	2.49	5.32	4.52	Nadáșul-ung.	7.55	6.40	8.37	12.20	6.13	—	8.11		Bérsava	7.05		8.57	—		
8.18		6.39	5.42	Cluș	6.54	5.41	7.37		6.58	1.46	8.51		Soborșin	6.75		8.15	2.31		
8.83	3.50	6.59	5.55	Apahida	6.13	5.23	7.—	11.01	7.27	2.05	6.19		Zam	5.50		7.41	2.05		
8.50	4.20	8.30	6.11	Ghiriș	5.24		6.45	10.46	7.52	—	9.43		Gurasada	5.23		7.16	—		
9.07	4.41	8.59	6.27	Cucerdea	5.02		6.27		8.08	3.27	—		Ilia	5.18		7.06	1.39		
10.14	5.56	10.29	7.26	Ujóra	3.40		5.12	9.23	8.26	—	9.52		Branicea	4.49		6.43	—		
10.44	6.24	11.16	7.50	Vințul-de-sus	3.11		4.43	8.54	8.52	2.54	10.42		Deva	4.27		6.20	1.12		
10.56	6.33	11.31	7.52	Aiud	3.04		4.33	8.49	9.06	3.06	10.46		Simeria (Piski)	4.12		6.05	1.00		
11.03	6.40	11.40	7.56	Teiuș	2.58		4.27		9.52	3.32	11.35		Orăștia	3.33		5.19	12.12		
11.12	6.48	11.50		Crăciunel	2.51		4.20		10.16	—	11.56		Șibot	3.13		4.55	11.57		
11.34	7.11	12.20	8.16	Blaș (ungh. Tërnavai)	2.29		3.59	8.23	10.38	4.00	12.16		Vințul de jos	2.53		4.34	11.40		
11.52	7.32	12.46	8.32	Blaș	2.07		3.88	8.06	10.54	4.23	12.34		Alba-Iulia	2.33		4.17	11.13		
12.24		1.43	8.37	Micăsasă	1.42		3.02	8.00	1.30	—	1.05		Teiuș	2.—		3.43	—		
12.53		2.17		Copșa-mică	1.09		2.36												
1.02		2.26	9.04	Mediaș	12.56		2.26	7.35											
1.14		2.36		Elisabetopole	12.49		2.16												
1.45		3.14	9.31	Sighișora	12.11		1.44	7.08											
2.01		3.33	9.43	Hașfalău	11.50		1.25	6.56											
2.15		3.48	9.47	Homorod	11.14		1.06	6.50											
2.33		4.08	10.01	Ágostonfalva	10.55		12.49	6.37											
3.04		4.45	10.25	Ápașa	10.24		12.18	6.16											
3.40		5.27	10.53	Feldioara	9.45		11.40	5.49											
3.47		5.43	11.—	Brasov	9.35		11.33	5.42											
4.03		6.08	11.14	Timiș	9.12		11.16	5.23											
5.35		7.52	12.26	Predeal	7.44		10.03	4.23											
6.13		8.32	12.78	București	7.03		9.22	3.50											
6.43		9.09	1.16		6.38		8.57	3.35											
7.16		9.40	1.35		5.58		8.27	3.15											
8.—		10.25	2.09		5.08		7.48	2.45											
8.55		11.—	2.19		5.00		5.00	2.18											
4.40		12.26	3.01		4.05		4.05	1.42											
5.10		1.11	3.31		3.32		3.32	1.12											
11.55		8.05	9.10		3.05		7.50	9.15											
Buc.																			